
Персоналії

Майбутнє правової України залежить від активності правничої молоді сьогодні

З Олесею Середою ми зустрілись в одній із затишних київських кав'ярень. У свої 28 Олеся — кандидат юридичних наук, доцент кафедри теорії та історії держави і права Академії праці і соціальних відносин федерації профспілок України та голова Координаційної ради молодих юристів України при Міністерстві юстиції України. Вона поєднує викладацьку та громадську діяльність, вивчає французьку, любить подорожувати та, як справжня жінка, мріє про велике і щире кохання. Як не дивно, але її тендітна статура вмilo приховує силу характеру, прагнення до реалізації поставлених перед собою завдань та твердість у відстоюванні власних поглядів. Тож ми почали нашу осінню розмову на одну чашечку кави.

— Олесею! Скажіть, що спонукало Вас отримувати юридичну освіту? Чи було це дитячою мрією (на прикладі батьків) або ця ідея прийшла у більш свідомому віці?

— Питання доволі типове, але й індивідуальне, якщо на нього відповідати щиро. Маленькою дівчиною я мріяла виступати у цирку, на конях. Потім хотіла стати журналістом, але, мабуть, в моїх генах вже було закладено «код юриспруденції», тому що юридичну освіту в моїй родині отримували майже всі, починаючи з прадіда — Середи Івана Омеляновича, доктора юридичних наук, професора, проректора з наукової роботи Одеського державного університету імені І. Мечнікова. До речі, найкращі студенти Одеської юракадемії отримують іменну стипендію мого прадіда І. О. Середи.

— Якими були Ваші перші кроки в професійній діяльності? Чи були наставники, вчителі?

— Вибір професії став для мене першим виваженим та дорослим кроком у житті, і цьому я завдячую своїм батькам, які, на своєму життєвому прикладі, щоразу доводили: наполеглива праця сьогодні — запорука успіху завтра. Саме вони для мене — перші вчителі й життєві наставники. Їх бойовий дух, впевненість, про-

фесійні переконання були і залишаються для мене орієнтиром в житті.

— Чому віддали перевагу юридичній науці, а не практиці, як батьки?

— Ще зі студентських років мене вабила царина саме теорії держави та права. Вважаю, що відмінне знання теорії є запорукою якісної практики. Десь, мабуть, підсвідомо, я розуміла, що це — першоджерело юриспруденції, адже, знаючи причину — можна прогнозувати наслідок. Для мене відкривався цікавий світ юридичної термінології, система права, її складові, взаємозв'язки між структурними елементами правової системи... (Посміхнулась. — Л. К.). Отримавши диплом з відзнакою в 2003 році, я без вагань погодилася працювати на посаді методиста 1-ої категорії навчально-методичного відділення факультету № 5 Одеського національного університету внутрішніх справ. Згодом стала викладати на кафедрі цивільного та трудового права, а вже старшим викладачем — на кафедрі господарського права та процесу цього ж університету. Навіть при виборі теми дисертаційного дослідження не зрадила теорії — «Правова процедура: теоретико-правові засади та практичні виміри».

— То Ви сама з сонячної Одеси?

— Так. (Сміється. — Л. К.)

— Чому ж покинули рідне місто, які шляхи привели Вас до Києва?

— Шлях один — шосе Е-95. А рідного міста я не покидала і ніколи не покину. Часточка мого серця — це Одеса, мій характер — це Одеса, моє дитинство і юність — це Одеса, стиль життя — це Одеса. Саме це місто сформувало мене як особистість, у ньому залишились мої рідні і близькі, друзі, студенти, яким викладала... перше кохання і просто гарні спогади.

— Олесю, а зараз Ви закохані? Хто Ваш обранець?

— Так, закохана. А мій обранець — це Київ. Саме на нього покладаю величезні надії і в професії, і в громадській діяльності і жіночого щастя. Це місто притягує своєю енергетикою: непереборна сила змушує мене бути постійно в русі, працювати, займатися самовдосконаленням та самореалізацією.

— Що змінилося після обрання Вас головою Координаційної ради молодих юристів при Міністерстві юстиції України (КРМЮ. — Л. К.)?

— Я відчула надію, що своєю працею можу бути корисною українській громаді, а разом з тим, більшу відповідальність перед собою, колективом, Міністерством юстиції, перед молоддю, яка обрала тернистий шлях правничої професії. Нині з певністю можна сказати, що майбутнє правової України залежить від активності правничої молоді сьогодні. Зауважу, що не кількісно, а якісно треба здійснювати підготовку фахівців у галузі права, приділяти увагу спеціалізації випускника-юриста, його професійній спрямованості. Сподіваюсь, що Координаційна рада долучатиметься до процесів вдосконалення законодавства у сфері юридичної освіти, надаючи висновки та пропозиції до законопроектів суб'єктів законодавчої ініціативи.

— Як Ви оцінюєте роботу молодих юристів (в розумінні Координаційної ради. — Л. К.) до моменту Вашого обрання?

— Сама ідея створення такого консультативно-дорадчого органу при Міністерстві юстиції України є унікальною. Рада уособлює в собі тандем юридичної науки та практики, адже до її складу входять представники як юридичного бізнесу, так і практикуючі юристи, як науковці, так і студенти. Це дає змогу Раді працювати в системі «Live», тобто постійно тримати «руку на пульсі», враховувати інтереси всіх «прошарків» юридичної професії при вирішенні питань, що стосуються правового життя країни.

Зауважу, що найбільшим досягненням КРМЮ є Всеукраїнський тиждень права та форум «Правники — суспільству», який, на рівні Президента України, визнано як правову традицію українського суспільства. Однак, не можна не сказати про інші ініціативи, такі, як: форум молодих юристів, Міжнародний конкурс імені В.М. Корецького, майстер-класи, конференції, круглі столи, дискусійні клуби та інші проекти. Сподіваюсь, що цей список ми доповнимо новими і вдосконалимо те, що напрацьовано.

— Що пріоритетним для Вас буде в подальшій діяльності КРМЮ?

— Передусім консолідація зусиль Координаційної ради, створення потужного і енергійного джерела креативних ідей та ініціатив на допомогу Міністерству юстиції України відповідно до

тих напрямів і пріоритетів діяльності, які визначені перед цим державним органом. Зазначу, що мені довелося зустрітися з певним непорозумінням серед деяких членів Ради щодо мети її створення та ефективного функціонування. Адже працювати потрібно заради загального добробуту, а не особистої втіхи чи амбіцій. Лише спільна перемога в реалізації певних ідей, соціально-правових проєктів, спрямованих на захист прав та законних інтересів громадян, створять позитивний імідж не тільки Раді, а й сприятимуть наближенню пересічного українця до державної влади — і це будуть реальні кроки до формування громадянського суспільства в Україні.

— Які цікаві проєкти будуть реалізовані найближчим часом? Чого очікувати від оновленого складу КРМЮ?

— Плідної праці та позитивних результатів. Попереду калейдоскоп подій за ініціативи КРМЮ і Міністерства юстиції України, наших партнерів і меценатів. Однак, на часі — підготовка до Всеукраїнського тижня права, що відбудеться у грудні цього року. Ми сьогодні звертаємось до юридичної громади долучитися до цього проєкту, який стартував у 2008 році, і проявити всі можливості виконати доленосну функцію юриста — захист прав та законних інтересів громадян через підвищення рівня правосвідомості. Важливо на сьогодні, щоб громадянин України усвідомив — порушення його права завжди тягне за собою відповідальність того, хто його порушив. В Україні ситуація інша — громадяни зневірилися в правосудді та справедливості, тому, «опускаючи голову», дозволяють панувати безправ'ю і корупції. Наше завдання, і передусім правничої молоді, допомогти громадянам повірити в силу права, а не в право сили.

— Олесю, незабаром професійне свято — День юриста, який правники України відзначають 8 жовтня. Який зміст Ви вкладаєте у це свято? Як плануєте святкувати цей день?

— День юриста має особливе значення. Цього дня я можу привітати своїх колег і себе з тим, що нам пощастило поєднати джерело заробітку й цікаву

професію, яка дає змогу розкрити всі інтелектуальні й творчі здібності. День юриста — це привід, щоб згадати ті етапи життя, які довелося пройти, перш ніж мати право назвати себе юристом. У цей день хочеться побачити й привітати однокурсників, викладачів і всіх, з ким здобувала професію юриста. У цей день відчуваєш важливість і

необхідність цієї професії — з кожним новим привітанням і приємними побажаннями друзів, знайомих і колег. День юриста — це чудова нагода відійти від буденності, проаналізувати досягнення (на рівні особистості, колективу), побачити нові горизонти. У цей день треба неодмінно знайти час для спілкування з колегами у неформальній, дружній обстановці, яка лише підсилює корпоративний дух і відчуття колективу.

— *Що побажаєте колегам напередодні свята?*

— Нехай їхні професійні зусилля будуть винагороджені повагою і довірою громадян, впевненістю в надійному і справедливому захисті їхніх конституційних прав і свобод. Щиро зичу здоров'я, добробуту, щастя й удачі, життєвої наснаги та нових здобутків у професійній і громадській діяльності в ім'я процвітання нашої України.

**Бесіду вела Леся Коваленко,
відповідальний секретар журналу
«Бюлетень Міністерства юстиції України».**